

nuværende Regjering, da kan Mindretallet ikke erkjende en saadan Begrundelses Rigtighed. I Behandlingen af Forsvarssagen bør man efter vor Formening og da navnlig, naar man har den Forvisning, „at der i Folket raader en kraftig Villie til at værges Landets Ære, Udelelighed og Selvstændighed mod ethvert Angreb“, kunne arbejde uden Hensyn til politiske Meningsforskjelligheder og kun ledet af Hensynet til Sagen, idet man vel bør erindre, at naar denne Sag forsvømmes, da bliver det ikke særligt det ene eller det andet politiske Parti, men Fædrelandet og dets Forsvarere, Landets Sønner, der komme til at lide derunder.

I Henshold til ovenstaaende Betragtninger tilraade vi derfor at forkaste den af Flertallet foreslaaede Dagsorden, og vi indstille derhos — N. P. Jensen dog kun subsidiært — til Thinget:

at vise det foreliggende Lovforslag tilbage til Udvalget.

Ovennævnte Medlem af Mindretallet (N. P. Jensen) skal for sit Vedkommende tilføje:

Ved allerhøieste Befaling af 2den Februar 1866 blev der nedsat en Kommission, „for at udarbejde en samlet Plan for Land- og Søforsvarets Ordning og derved navnlig overveie Spørgsmaalene om Personellet og Materiellets Størrelse, Fordeling og Uddannelse, samt om Nødvendigheden af Befæstningsanlæg og deres Anbringelse.“ Denne Kommission afgav den 19de November 1866 sin Betænkning, der dog kun omfattede Hærens og Søværnets Ordning, fordi Kommissionen savnede Tid til fuldstændigt at løse den stillede Opgave. At Kommissionens Arbejde i væsentlig Grad bidrog til at lette Gjennemførelsen af de nævnte organisatoriske Love, er en Kjendsgjerning, og det ligger

da nær heraf at drage den Slutning, at et lignende Arbejde paa Befæstningsagens Omraade maatte kunne føre til et Resultat. Ved at gaa denne Vej vilde man tillige opfylde en Fordring, der med en vis Grad af Berettigelse oftere er blevet fremsat fra forskjellige Side, og som støtter sig paa, at en Løsning af Forsvarssagen ogsaa kræver Hensyn taget til Andet end alene militære Betragtninger. Hertil kommer endnu, at mange Tvivl og Misforstaaelser, der nu stille sig hindrende for Sagens Gjennemførelse, let kunne fjernes, fordi man kan meddele en saadan Kommission mange Oplysninger, som det fra Forsvarets Standpunkt vilde være utilstedeligt at give en større Udbredelse. Endelig kan en saadan Kommission blive Midlet til at faae overvundet den Modstand, der er lettest at reise og vanskeligst at bryde, og som ved at tage et rent negativt Stade indskrænker sig til at sige Nei til alle Forslag uden at stille noget Andet istedet, thi den vil i Kommissionen blive nødsaget til at formulere sine Anskuelser i bestemte Forslag. Selv om det derfor skulde vise sig, at det ikke kan lykkes at samle hele Kommissionen om en fælles Indstilling, saa vilde der dog opnaas det Gode, at de afvigende Anskuelser kom til at foreligge i bearbejdet Form.

Begrundet paa denne Opfattelse tilføjer jeg mig at foreslaa Folkethinget at slutte Behandlingen af det foreliggende Lovforslag med Vedtagelsen af følgende Forslag om Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folkethinget opfordrer Regjeringen til at nedlægge en blandet Kommission, for at tage Spørgsmaalet om Landets Forsvarsvæsen under samlet Overveielse“

gaaer Thinget over til Dagsordenen.

E. Andersen.	Berg, Formand.	Berntsen.	Bojsen. Ordfører.	Bøtke, Sekretær.
B. Holm.	Hummeluh.	Højmark.	N. P. Jensen.	Møhr.
Paulsen.	L. Pedersen.	J. Sørensen.	Thomsen.	Tvermoes.